

János lovagok igeliturgiája és találkozója Bikolpusztán

Idén negyedik alkalommal voltak a máltai lovagok és a johannita lovagok a gyönyörű fekvésű Szebényi birtok vendégei.

A felújított kúria és a Keresztelő Szent János templom a dombok ölelésében ideális helyszín évről-évre, hogy a két testvér rend tagjai együtt imádkozzanak, majd ezt követően még szorosabbá fűzzék a már most is meglévő, személyes, baráti szálakat.

Keresztelő Szent János vértanúságának, fővételének augusztus 29-i emléknepjéhez közel, augusztus 26-án, szombaton, az év talán legmelegebb napján ökumenikus igeliturgiával kezdődött az együttlét. A szertartást vezette és ígét hirdetett Gregersen-Labossa György johannita tagozati káplán. A bűnbánati rész után, a zsoltár válasza előrevetítette az igehirdetésben megfogalmazott gondolatokat a János lovagok közös feladatairól, a munkánk alapjáról: „Jézusnak növekednie kell, nekem pedig kisebbé kellennem.”

A két lovagrend közti legszorosabb kapocs Keresztelő Szent János személye. Az igehirdetés témája is az ő személye, és a vértanúságával kapcsolatos történelmi-politikai háttér bemutatása volt. A johannita káplán kifejtette: izgalmas megkeresni, hogyan írnak rendjeink védőszentjéről az evangéliumok, az Apostolok Cselekedetei, Pál apostol levelei – és a korabeli zsidóság történelmét könyveiben feldolgozó Josephus Flavius. Keresztelő János kora egyik legbefolyásosabb embere volt. Tényező volt, figyeltek a szavára, próféta volt. De nem csak a nép között, hanem Heródes udvarában is hallatta hangját. Amikor a király elszerette testvérének feleségét, Keresztelő Szent

János szavai kemény ítéletet fogalmaztak meg: Nincs megengedve neked, hogy ő a tiéd legyen. Nincs hozzá jogod. Flavius még egy szempontot említ: túl nagy volt a nép körében a próféta elismertsége, befolyása – ez sem tetszett Heródesnek. Keresztelő Szent János lefejezése szimbolikus – a szellemiséget, az Isten akaratát akarta megszüntetni a király. De a próféta tanítványai halálának hírére elviszik Jézusnak. Keresztelő Szent János a krisztusi út előkészítője, a krisztusi sors előhírnöke. A prófétai sors és vállalás aztán a tanítványok szerepe volt, de a mai egyháznak, és nekünk magunknak is feladatot ad ez az örökség.

Gregersen-Labossa György így folytatta: „Rendjeink közös jelmondata mindannyiunkat kötelez: A hit védelme és a rászorulóknak szolgálata. Vajon mit jelent ez a mindennapokban, a mai világban – Isten előtt és Krisztussal? Ez a vállalás gyakran szembemegy a mai világ uralkodó áramlataival – ugyanúgy, ahogy Keresztelő Szent János tettei, hitvallása is szembementek az akkori világgal, Heródes udvarával. Közel az idő, amikor igazi ökumenikus feladattá válik az, hogy a világ kereszténysége prófétai módon emelje fel a szavát minden olyan dologgal szemben, ami egyértelműen démonikus, és olyan folyamatokat indít el és folytat, ami tönkretesz mindent, ami árt. Protestáns fordításban, amikor János üzent Heródesnek, azt olvashatjuk: Nem szabad együtt élned vele. Ha ezt a mondatot kicsit kibővítjük és kitágítjuk, akkor ez minden olyan dologra utalhat, ami Isten akaratára ellen van a világban és a teremtettség harmóniájára veszélyes. És az embernek az elembeviteléhez vezet. Mindenre kiterjeszhető, ami árt, ami rombol, ami pusztít. Nem szabad együtt élned vele!”

Az igeliturgia befejezésekor a máltai lovagok Szabadhegy Kristóf MMLSZ elnök, a johannita lovagok Tomcsányi István vezérőrkommendátor vezetésével imádkozták el rendi imájukat. A templomi szertartást koncert zárta.

Szebényi László és felesége, Lukrécia asszony kedvessége, a johannita hölgyek által szervezett szíves vendéglátás meghatározó élménye volt a napnak.

Kép: Földváry Nicole